

Downloaded via the EU tax law app / web

62017CJ0045

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kymmenes jaosto)

18 päivänä tammikuuta 2018 (*1)

Ennakkoratkaisupyyntö – Pääomien vapaa liikkuvuus – SEUT 63 ja SEUT 65 artikla – Asetus (EY) N:o 883/2004 – 11 artikla – Jäsenvaltion sosiaaliturvan rahoittamiseen käytettävät pääomatuloista kannettavat maksut – Jonkin toisen jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmään kuuluvien Euroopan unionin kansalaisten vapauttaminen maksuista – Kolmannen valtion sosiaaliturvajärjestelmään kuuluvat luonnolliset henkilöt – Kohtelun erilaisuus – Rajoitus – Oikeuttaminen

Asiassa C-45/17,

jossa on kyse SEUT 267 artiklan nojalla esitetystä ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Conseil d'État (ylin hallintotuomioistuin, Ranska) on esittänyt 25.1.2017 päivätyllä päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 30.1.2017, asiassa

Frédéric Jahin

vastaa

Ministre de l'Économie et des Finances ja

Ministre des Affaires sociales et de la Santé,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kymmenes jaosto),

toimien kokoonpanossa: tuomarit A. Borg Barthet, joka hoitaa kymmenennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, M. Berger ja F. Biltgen (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: P. Mengozzi,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

–

Frédéric Jahin, edustajanaan E. d'Onorio di Meo, avocat,

–

Ranskan hallitus, asiamiehinnään D. Colas ja R. Coesme,

–

Euroopan komissio, asiamiehinnään D. Martin ja L. Malferrari,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1

Ennakkoratkaisupyyntö koskee SEUT 63–SEUT 65 artiklan ja sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 (EUVL 2004, L 166, s. 1 ja oikaisu EUVL 2004, L 200, s. 1) 11 artiklan tulkintaa.

2

Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat yhtäältä Frédéric Jahin ja toisaalta ministre de l'Économie et des Finances (valtiovarainministeri, Ranska) ja ministre des Affaires sociales et de la Santé (sosiaali- ja terveysministeri, Ranska) ja jossa on kyse useiden verojen ja maksujen maksamisesta vuosilta 2012–2014 Ranskasta saaduista omaisuustuloista.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

3

Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annettu neuvoston asetusta (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97 (EYVL 1997, L 28, s. 1) (jäljempänä asetusta N:o 1408/71), on kumottu 1.5.2010 lukien asetuksella N:o 883/2004. Nyt käsiteltävässä asiassa merkityksellisiä asetuksen N:o 883/2004 säännöksiä ei kuitenkaan ole olennaisesti muutettu kumotussa asetuksessa oleviin vastaaviin säännöksiin verrattuna.

4

Asetuksen N:o 883/2004 2 artiklan otsikkona on ”Henkilöllinen soveltamisala”, ja sen 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tätä asetusta sovelletaan sellaisiin jäsenvaltiossa asuviin jäsenvaltion kansalaisiin, kansalaisuudettomiin henkilöihin ja pakolaisiin, jotka ovat tai ovat olleet yhden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön alaisia, sekä heidän perheenjäseniinsä ja heidän jälkeensä eläviin.”

5

Kyseisen asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tätä asetusta sovelletaan kaikkeen seuraavia sosiaaliturvan aloja koskevaan lainsäädäntöön:

a)

sairausetuudet;

b)

äitiysetuudet ja vastaavat isyysetuudet;

c)

työkyvyttömyysetuudet;

d)

vanhuusetuudet;

e)

perhe-eläke-etuudet;

f)

työtapaturma- ja ammattitautietuudet;

g)

kuolemantapauksen johdosta myönnettävät avustukset;

h)

työttömyysetuudet

g)

varhaiseläke-etuudet;

j)

perhe-etuudet.”

6

Kyseisen asetuksen 11 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Henkilöt, joihin tätä asetusta sovelletaan, ovat vain yhden jäsenvaltion lainsäädännön alaisia. – –”

7

ETA-sopimuksen liitteen VI (Sosiaaliturva) ja pöytäkirjan 37 muuttamisesta 1.7.2011 annetun ETA:n sekakomitean päätöksen N:o 76/2011 (EUVL 2011, L 262, s. 33) mukaan asetusta N:o 883/2004 sovelletaan kaikkiin Euroopan talousalueen (ETA) jäsenvaltioihin.

8

Sveitsin valaliiton osalta henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehdyn Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton sopimuksen, joka on allekirjoitettu Luxemburgissa 21.6.1999 (EYVL 2002, L 114, s. 6) ja tullut voimaan 1.6.2002, 8 artiklan mukaan sopimuspuolet sääntelevät kyseisen sopimuksen liitteen II mukaisesti sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista. Henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehdyllä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton sopimuksella perustetun sekakomitean sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevan liitteen II korvaamisesta 31.3.2012 antamalla päätöksellä N:o 1/2012 (EUVL 2012, L 103, s. 51), joka on tullut voimaan 1.4.2012, mainitun liitteen A osa on saatettu ajan tasalle ja siinä viitataan nyttemmin asetukseen N:o

883/2004.

Ranskan oikeus

9

Yleisistä verosäännöksistä annetun lain (code général des impôts, jäljempänä CGI) 1600-0 C §:ssä, sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasian tosiseikkoihin, säädetään seuraavaa:

”Omaisuuustuloihin perustuva yleinen sosiaaliturvamaksu vahvistetaan, tarkastetaan ja peritään sosiaaliturvalain L. 13676 §:n säännösten mukaan.”

10

Sosiaaliturvalain (code de la sécurité sociale) L. 13676 §:n, sellaisena kuin se on muutettuna 16.8.2012 annetulla lailla nro 2012-958, sanamuoto on seuraava:

”I. – Luonnollisilta henkilöiltä, joilla on [CGI:n] 4 B §:ssä tarkoitettu verotuksellinen kotipaikka Ranskassa, kannetaan omaisuustuloihin perustuva maksu, jonka määräytymisperusteena käytetään tuloveron määrittämisessä huomioon otettua nettomäärää – –

I bis. – Maksuvelvollisia ovat myös luonnolliset henkilöt, joilla ei ole [CGI:n] 4 B §:ssä tarkoitettua verotuksellista kotipaikkaa Ranskassa, saman lain 164 B §:n I momentissa tarkoitettua tuloveron määrittämisessä huomioon otettua nettotulojen määrän osalta.

– –”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

11

Ranskan kansalainen Jahin on asunut Kiinassa vuodesta 2003 lukien. Hän harjoittaa siellä ammattitoimintaa ja kuuluu siellä yksityiseen sosiaaliturvajärjestelmään.

12

Vuosina 2012–2014 häneltä on kannettu Ranskassa useita eri maksuja, jotka ovat perustuneet kiinteistöistä saatuihin tuloihin sekä kiinteistön luovutuksen johdosta realisoituneeseen arvonnousuun.

13

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin Conseil d’État (ylin hallintotuomioistuin, Ranska) on jo saattanut unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi ennakkoratkaisupyynnön toisessa asiassa, joka koski samanlaisia maksuja, ja unionin tuomioistuin on antanut siinä 26.2.2015 tuomion de Ruyter (C-623/13, EU:C:2015:123) ja katsonut olennaisilta osin, että siltä osin kuin mainitunlaisilla maksuilla on tiettyihin asetukseen N:o 1408/71 4 artiklassa lueteltuihin sosiaaliturvan aloihin suora ja riittävän merkityksellinen yhteys, ne kuuluvat kyseisen asetuksen soveltamisalaan ja niihin sovelletaan yhden ainoan lainsäädännön soveltamisen periaatetta, josta säädetään kyseisen asetuksen 13 artiklan 1 kohdassa, vaikka ne perustuvat maksuvelvollisten henkilöiden omaisuustuloihin riippumatta minkään ammattitoiminnan harjoittamisesta.

14

Tämän tuomion johdosta ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on katsonut 27.7.2015

antamassaan ratkaisussa, että jokainen luonnollinen henkilö, joka kuuluu sosiaaliturvajärjestelmään jossakin muussa jäsenvaltiossa, voi vaatia vapautusta maksuista, joita häneltä Ranskassa kannetaan hänen omaisuustuloistaan.

15

Unionin oikeuden vastaisesti kannettujen maksujen palauttamista koskevat yksityiskohtaiset menettelysäännöt on täsmennetty kahdessa 20.10.2015 päivätyssä yhtäältä secrétaire d'État chargé du Budgetin (talousarviosta vastaava valtiosihteeri, Ranska) ja toisaalta directeur général des Finances publiquesin (verohallinnon pääjohtaja, Ranska) antamassa lehdistötiedotteessa. Niissä on muun muassa täsmennetty, että oikeus palautukseen koskee vain sellaisia luonnollisia henkilöitä, jotka eivät kuulu Ranskan tasavallan sosiaaliturvajärjestelmään vaan kuuluvat jonkin muun Euroopan unionin tai Euroopan talousalueen (ETA) jäsenvaltion taikka Sveitsin valaliiton sosiaaliturvajärjestelmään, ja näin kolmannen maan sosiaaliturvajärjestelmään kuuluvat luonnolliset henkilöt on suljettu palautuksen ulkopuolelle.

16

Jahin nosti toimivaltuuksien ylittämisen perusteella 11.3.2016 ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa kyseisistä lehdistötiedotteista kanteen ja toi esiin, että mainittu palautuksen ulkopuolelle sulkeminen oli asetuksen N:o 883/2004 ja SEUT 63 artiklassa taatun pääomien vapaan liikkuvuuden periaatteen vastaista.

17

Tässä tilanteessa Conseil d'État päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”Onko SEUT 63, SEUT 64 ja SEUT 65 artiklaa tulkittava siten, että

1)

se, että – – unionin ulkopuolisen valtion, joka ei ole [ETA:n] jäsenvaltio eikä [Sveitsin valaliitto], sosiaaliturvajärjestelmään kuuluvalta henkilöltä kannetaan Ranskan sosiaaliturvajärjestelmään kuuluvien henkilöiden tavoin Ranskan lainsäädännössä säädettyjä pääomatuloista kannettavia maksuja, jotka kuuluvat [asetuksen N:o 883/2004] soveltamisalaan, vaikka muun jäsenvaltion kuin Ranskan [tasavallan] sosiaaliturvajärjestelmään kuuluvalta henkilöltä ei kyseisen asetuksen säännösten perusteella voida kantaa niitä, on [SEUT] 63 artiklassa lähtökohtaisesti kielletty pääomanliikkeitä kolmansiin maihin tai kolmansista maista koskeva rajoitus;

2)

jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voidaanko tällaisen – Ranskan lainsäädännön, jonka mukaan riidanalaisia maksuja kannetaan kaikilta tietyn tyyppisiä pääomatuloja saavilta henkilöiltä tekemättä eroa sen mukaan, minkä valtion sosiaaliturvajärjestelmään he kuuluvat, ja – – unionin johdetun oikeuden säädöksen yhdistelmästä johtuvan – pääomanliikkeitä koskevan rajoituksen katsoa olevan [EUT-sopimuksen] kyseisen artiklan määräysten mukainen erityisesti

–

[SEUT] 64 artiklan 1 kohdan nojalla kyseisen kohdan soveltamisalaan kuuluvien pääomanliikkeiden osalta siksi, että rajoitus on seurausta – ajankohtana, joka on aikaisempi kuin 31.12.1993, vaikka kyseiset pääomatuloista perittävät maksut otettiin käyttöön tai niitä alettiin

soveltaa 31.12.1993 jälkeen – [asetuksen N:o 1408/71] 13 artiklalla unionin oikeuteen sisällytetyn, [asetuksen N:o 883/2004] 11 artiklassa tarkoitetun yhden ainoan lainsäädännön soveltamisen periaatteen soveltamisesta;

–
[SEUT] 65 artiklan 1 kohdan nojalla siksi, että Ranskan verolainsäädännön [asetuksen N:o 883/2004] mukaisesta soveltamisesta seuraa maksuvelvollisten, jotka eivät ole samassa tilanteessa sosiaaliturvajärjestelmään kuulumista koskevan kriteerin osalta, erilainen kohtelu

–
sellaisen yleistä etua koskevien pakottavien syiden olemassaolon perusteella, joilla voidaan oikeuttaa pääomien vapaata liikkuvuutta koskeva rajoitus ja jotka koskevat sitä, että säännökset, joiden katsotaan rajoittavan pääomanliikkeitä kolmansiiin maihin tai kolmansista maista, ovat työntekijöiden vapaata liikkuvuutta – – unionin alueella koskevan asetuksen [N:o 883/2004] tavoitteen mukaisia?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

18

Kyseisillä kahdella kysymyksellä, joita on tarkasteltava yhdessä, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyrkii selvittämään lähinnä, onko SEUT 63 ja SEUT 65 artiklaa tulkittava niin, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan kyseisen jäsenvaltion kansalainen, joka asuu muussa kolmannessa valtiossa kuin ETA:n jäsenvaltiossa tai Sveitsin valaliitossa ja joka kuuluu kyseisessä kolmannessa valtiossa sosiaaliturvajärjestelmään, on mainitussa jäsenvaltiossa velvollinen maksamaan kyseisen jäsenvaltion käyttöön ottamaa sosiaaliturvamaksua, joka kannetaan pääomatuloista, kun taas Euroopan unionin kansalainen, joka kuuluu jonkin toisen jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmään, on vapautettu kyseisestä maksusta yhden ainoan lainsäädännön soveltamista sosiaaliturvaan koskevan periaatteen nojalla, sellaisena kuin siitä säädetään asetuksen N:o 883/2004 11 artiklassa, sen vuoksi, että mainitunlainen kansallinen lainsäädäntö on kolmansista maista tulevien tai kolmansiiin maihin suuntautuvien pääomanliikkeiden kielletty rajoitus.

19

Aivan ensimmäiseksi on muistutettava siitä, että SEUT 63 artiklalla pannaan täytäntöön pääomien vapaa liikkuvuus yhtäältä jäsenvaltioiden välillä sekä toisaalta jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä.

20

Tässä tarkoituksessa SEUT 63 artiklassa, joka sisältyy EUT-sopimuksen IV osaston 4 lukuun, jonka otsikko on ”Pääomat ja maksut”, säädetään, että kaikki rajoitukset, jotka koskevat pääomanliikkeitä jäsenvaltioiden välillä taikka jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä, ovat kiellettyjä.

21

SEUT 63 artiklassa tarkoitetun pääomien vapaan liikkuvuuden alueellisesta soveltamisalasta seuraa, ettei kyseinen artikla rajoitu jäsenvaltioiden välisiin pääomanliikkeisiin vaan ulottuu myös mainitunlaisiin pääomanliikkeisiin jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä.

22

SEUT 63 artiklan aineellisesta soveltamisalasta on todettava, että vaikka EUT-sopimuksessa ei määritellä pääomanliikkeiden käsitettä, unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kyseisessä artiklassa tarkoitettuihin pääomanliikkeisiin kuuluvat muun muassa ne toimenpiteet, joilla ulkomailla asuvat henkilöt tekevät kiinteistösijoituksia jonkin jäsenvaltion alueelle (ks. vastaavasti tuomio 11.1.2001, Stefan, C-464/98, EU:C:2001:9, 5 kohta; tuomio 5.3.2002, Reisch ym., C-515/99, C-519/99–C-524/99 ja C-526/99–C-540/99, EU:C:2002:135, 30 kohta ja tuomio 8.9.2005, Blanckaert, C-512/03, EU:C:2005:516, 35 kohta).

23

Edellä esitetystä seuraa, että siltä osin kuin pääasiassa kyseessä olevan kansallisen lainsäädännön nojalla kannetut maksut koskevat tilannetta, jossa luonnollinen henkilö, jolla on kyseisen jäsenvaltion kansalaisuus mutta joka asuu muussa kolmannessa valtiossa kuin ETA:n jäsenvaltiossa tai Sveitsin valaliitossa, saa mainitusta jäsenvaltiosta kiinteistötuloja ja tuloja kiinteistön luovutuksessa realisoituneesta arvonnoususta, tällaiset maksut kuuluvat SEUT 63 artiklassa tarkoitettun pääomanliikkeiden käsitteen alaan.

24

Seuraavaksi on määritettävä, onko kyseessä olevan kansallisen lainsäädännön mukaan sellaisiin jäsenvaltion omiin kansalaisiin, jotka asuvat jossakin muussa kolmannessa valtiossa kuin ETA:n jäsenvaltiossa tai Sveitsin valaliitossa ja jotka kuuluvat kyseisen kolmannen valtion sosiaaliturvajärjestelmään, sovellettava verokohtelu SEUT 63 artiklassa tarkoitettu pääomanliikkeiden rajoitus.

25

Unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että SEUT 63 artiklan 1 kohdassa pääomanliikkeiden rajoituksina kielletään muun muassa toimenpiteet, joilla aiheutetaan se, että jossakin toisessa valtiossa asuvat henkilöt ovat vähemmän halukkaita tekemään sijoituksia kyseisessä jäsenvaltiossa, tai se, että kyseisessä jäsenvaltiossa asuvat henkilöt ovat vähemmän halukkaita tekemään niitä muissa valtioissa (tuomio 23.2.2006, van Hilten-van der Heijden, C-513/03, EU:C:2006:131, 44 kohta; tuomio 26.5.2016, NN (L) International, C-48/15, EU:C:2016:356, 44 kohta ja tuomio 2.6.2016, Pensioenfonds Metaal en Techniek, C-252/14, EU:C:2016:402, 27 kohta).

26

Nyt käsiteltävässä asiassa on selvää, että Ranskan lainsäädännössä kohdellaan samalla tavalla yhtäältä Ranskan kansalaisia, jotka asuvat muussa kolmannessa valtiossa kuin ETA:n jäsenvaltiossa tai Sveitsin valaliitossa ja jotka kuuluvat kyseisessä kolmannessa valtiossa sosiaaliturvajärjestelmään, ja toisaalta Ranskan kansalaisia, jotka asuvat Ranskassa ja kuuluvat siellä sosiaaliturvajärjestelmään, koska kyseisissä kahdessa tapauksessa he ovat samalla tavalla velvollisia maksamaan kyseisessä kansallisessa lainsäädännössä säädettyt maksut pääomatuloista.

27

Sitä vastoin niiden unionin kansalaisten, jotka kuuluvat sosiaaliturvajärjestelmään jossakin toisessa jäsenvaltiossa, ETA:n jäsenvaltiossa tai Sveitsin valaliitossa, verokohtelu on edullisempi, koska heidät on vapautettu mainituista maksuista.

28

Mainitunlainen kohtelun erilaisuus on omiaan vähentämään sellaisten luonnollisten henkilöiden, jotka kuuluvat sosiaaliturvajärjestelmään muussa kolmannessa valtiossa kuin ETA:n jäsenvaltiossa tai Sveitsin valaliitossa, halukkuutta sijoittaa kiinteistöihin sellaisessa jäsenvaltiossa, jonka kansalaisia he ovat, ja on näin ollen omiaan jarruttamaan pääomien liikkuvuutta mainitunlaisista kolmansista valtioista kyseiseen jäsenvaltioon.

29

Pääasiassa kyseessä olevan kaltainen kansallinen lainsäädäntö on siis jäsenvaltion ja kolmannen valtion välisen pääomien vapaan liikkuvuuden rajoitus, joka lähtökohtaisesti on kielletty SEUT 63 artiklassa.

30

Lopuksi on arvioitava sitä, voidaanko tällaista pääomien vapaan liikkuvuuden rajoitusta pitää oikeutettuna.

31

SEUT 65 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määrätään, että ”mitä 63 artiklassa määrätään, ei rajoita jäsenvaltioiden oikeutta – – soveltaa niitä verolainsäädäntönsä säännöksiä, joiden mukaan verovelvollisia kohdellaan eri tavoin heidän asuinpaikkansa – – perusteella”.

32

Unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että tätä määräystä on pääomien vapaan liikkuvuuden peruseriaa koskevana poikkeuksena tulkittava suppeasti. Näin ollen sitä ei voida tulkita niin, että kaikki verolainsäädäntö, jossa verovelvollisia kohdellaan eri tavoin sen mukaan, missä he asuvat, olisi automaattisesti sopusoinnussa EUT-sopimuksen kanssa (tuomio 17.10.2013, Welte, C-181/12, EU:C:2013:662, 42 kohta ja tuomio 7.11.2013, K, C-322/11, EU:C:2013:716, 34 kohta).

33

SEUT 65 artiklan 1 kohdassa määrättyä poikkeusta itseään nimittäin rajoittaa saman artiklan 3 kohta, jossa määrätään, että mainituissa 1 kohdassa tarkoitetut kansalliset säännökset ”eivät saa olla keino mielivaltaiseen syrjintään taikka [SEUT] 63 artiklassa tarkoitetun pääomien ja maksujen vapaan liikkuvuuden peiteltyä rajoittamista” (tuomio 17.10.2013, Welte, C-181/12, EU:C:2013:662, 43 kohta).

34

SEUT 65 artiklan 1 kohdan perusteella sallittu erilainen kohtelu on siis erotettava saman artiklan 3 kohdassa kielletystä mielivaltaisesta syrjinnästä. Unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee tältä osin, että jotta pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen kansallisen lainsäädännön voitaisiin katsoa soveltuvan yhteen pääomien vapaata liikkuvuutta koskevien EUT-sopimuksen määräysten kanssa, erilaisen kohtelun on koskettava tilanteita, jotka eivät ole

objektiivisesti arvioituina toisiinsa rinnastettavissa, tai erilaisen kohtelun on oltava oikeutettua yleistä etua koskevista pakottavista syistä (tuomio 6.6.2000, Verkooijen, C-35/98, EU:C:2000:294, 43 kohta; tuomio 7.9.2004, Manninen, C-319/02, EU:C:2004:484, 28 ja 29 kohta ja tuomio 8.9.2005, Blanckaert, C-512/03, EU:C:2005:516, 42 kohta).

35

On siis kysyttävä, onko pääasiassa kyseessä olevien maksujen kantamisen osalta sellainen unionin kansalainen, joka kuuluu jonkin muun jäsenvaltion kuin kyseisen jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmään, asuinpaikkansa kannalta objektiivisesti erilaisissa tilanteissa kuin sellainen kyseisen jäsenvaltion kansalainen, joka kuuluu sosiaaliturvajärjestelmään muussa kolmannessa valtiossa kuin ETA:n jäsenvaltiossa tai Sveitsin valaliitossa.

36

Tältä osin on todettava, että pääasiassa kyseessä olevassa kansallisessa lainsäädännössä sellaisten maksuvelvollisten, jotka ovat luonnollisia henkilöitä, tilanteiden erottamiseen toisistaan käytetty arviointiperuste ei tosin nimenomaisesti liity heidän asuinpaikkaansa vaan perustuu heidän sosiaaliturvajärjestelmään kuulumiseensa.

37

Kuitenkin sen vuoksi, että jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmän piiriin kuulumattomat luonnolliset henkilöt eivät useimmiten asu tässä samassa valtiossa, mainittu arviointiperuste johtaa tosiasiasa siihen, että maksuvelvollisten luonnollisten henkilöiden välillä tehdään erottelu heidän asuinpaikkansa perusteella (ks. vastaavasti tuomio 8.9.2005, Blanckaert, C-512/03, EU:C:2005:516, 38 kohta).

38

Näin ollen on tarkastettava, onko unionin kansalainen, joka kuuluu jonkin muun jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmään, kyseisen jäsenvaltion lainsäädännöllä tavoitellun päämäärän sekä sen tarkoituksen ja sisällön suhteen mainitun jäsenvaltion sellaiseen kansalaiseen rinnastettavassa tilanteessa, joka asuu muussa kolmannessa valtiossa kuin ETA:n jäsenvaltiossa tai Sveitsin valaliitossa ja kuuluu kyseisessä kolmannessa valtiossa sosiaaliturvajärjestelmään (ks. vastaavasti tuomio 2.6.2016, Pensioenfonds Metaal en Techniek, C-252/14, EU:C:2016:402, 48 kohta).

39

Siltä osin kuin on kyse Ranskan lainsäädännöllä tavoitellusta päämäärästä, nyt käsiteltävässä asiassa on muistutettava siitä, että – kuten tämän tuomion 13–15 kohdassa on todettu – pääasiassa kyseessä olevilla lehdistötiedoilla on vain täsmennetty sellaisilta luonnollisilta henkilöiltä, jotka saavat pääomatuloja Ranskasta mutta jotka kuuluvat jonkin toisen jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmään, unionin oikeuden vastaisesti kannettujen maksujen palauttamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

40

Yhden ainoan lainsäädännön soveltamista sosiaaliturvaan koskevan periaatteen, sellaisena kuin siitä säädetään asetuksen N:o 883/2004 11 artiklassa, mukaan jäsenvaltio ei nimittäin voi kantaa sellaisilta unionin kansalaisilta, jotka kuuluvat jonkin toisen jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmään, pääasiassa kyseessä olevien kaltaisia maksuja, joilla siitä huolimatta, että ne on kansallisessa lainsäädännössä luokiteltu veroiksi, on asetuksen N:o 883/2004 3 artiklan 1 kohdassa lueteltuja sosiaaliturvan aloja koskevaan lainsäädäntöön suora ja riittävän merkityksellinen yhteys ja jotka on

tarkoitettu nimenomaisesti ensin mainitun jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmän rahoittamiseen (ks. vastaavasti tuomio 26.2.2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, 23, 24, 26 ja 39 kohta).

41

Tällä vain yhden sosiaaliturvan alalla sovellettavan lainsäädännön periaatteella pyritään unionin alueella liikkuvien unionin kansalaisten osalta välttämään vaikeudet, joita voi aiheutua useamman kansallisen lainsäädännön soveltamisesta samaan aikaan, ja poistamaan erilainen kohtelu, johon sovellettavien lainsäädäntöjen osittainen tai täydellinen päällekkäisyys saattaisi johtaa (ks. vastaavasti tuomio 26.2.2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

42

Edellä esitystä seuraa, että yhtäältä kyseisen jäsenvaltion kansalaisen, joka asuu muussa kolmannessa valtiossa kuin ETA:n jäsenvaltiossa tai Sveitsin valaliitossa ja kuuluu kyseisessä kolmannessa valtiossa sosiaaliturvajärjestelmään, ja toisaalta unionin kansalaisen, joka kuuluu jonkin toisen jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmään, tilanteiden välillä on objektiivinen ero, koska viimeksi mainittuun henkilöön sovelletaan yhden ainoan lainsäädännön soveltamista sosiaaliturvaan koskevaa periaatetta, sellaisena kuin siitä säädetään asetuksen N:o 883/2004 11 artiklassa, sen vuoksi, että viimeksi mainittu henkilö on liikkunut unionin alueella.

43

Sitä vastoin jäsenvaltion kansalaisen, joka asuu muussa kolmannessa valtiossa kuin ETA:n jäsenvaltiossa tai Sveitsin valaliitossa ja kuuluu kyseisessä kolmannessa valtiossa sosiaaliturvajärjestelmään, ja saman jäsenvaltion kansalaisen, joka asuu asianomaisessa jäsenvaltiossa ja kuuluu siellä sosiaaliturvajärjestelmään, tilanteen välillä ei ole mitään objektiivista eroa, koska kummassakaan tapauksessa he eivät ole käyttäneet liikkumisvapauttaan unionin alueella eivätkä he näin ollen voi vedota yhden ainoan lainsäädännön soveltamista sosiaaliturvaan koskevan periaatteen soveltamiseen.

44

Tästä seuraa, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen kansallinen lainsäädäntö voidaan oikeuttaa suhteessa SEUT 65 artiklan 1 kohdan a alakohtaan sillä, että sellaisen luonnollisen henkilön, joka on jäsenvaltion kansalainen mutta asuu muussa kolmannessa valtiossa kuin ETA:n jäsenvaltiossa tai Sveitsin valaliitossa ja kuuluu kyseisessä kolmannessa valtiossa sosiaaliturvajärjestelmään, tilanne on objektiivisesti erilainen kuin sellaisen unionin kansalaisen tilanne, joka asuu jossakin toisessa jäsenvaltiossa ja kuuluu siellä sosiaaliturvajärjestelmään.

45

Joka tapauksessa on lisättävä, että erilainen tulkinta johtaisi siihen, että jäsenvaltion kansalaiseen, joka asuu muussa kolmannessa valtiossa kuin ETA:n jäsenvaltiossa tai Sveitsin valaliitossa, kuten Jahiniin, sovellettaisiin yhden ainoan lainsäädännön soveltamista sosiaaliturvaan koskevaa periaatetta, sellaisena kuin siitä säädetään asetuksen N:o 883/2004 11 artiklassa, vaikka kyseisen asetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaan mainittua periaatetta sovelletaan vain sellaisiin jonkin jäsenvaltion kansalaisiin, joihin sovelletaan yhden tai useamman jäsenvaltion sosiaaliturvalainsäädäntöä.

46

Koska EUT-sopimuksessa ei kuitenkaan ole mitään määräystä, jolla ulotettaisiin työntekijöiden

vapaa liikkuvuus henkilöihin, jotka muuttavat kolmanteen maahan, on välttävää tulkitsemasta SEUT 63 artiklan 1 kohtaa muiden kolmansien maiden kuin ETA:n jäsenvaltioiden ja Sveitsin valaliiton kanssa vallitsevien suhteiden osalta siten, että henkilöt, jotka eivät kuulu työntekijöiden vapaan liikkuvuuden alueellisen soveltamisalan piiriin, voisivat hyötyä siitä (ks. vastaavasti tuomio 13.11.2012, *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-35/11, EU:C:2012:707, 100 kohta).

47

Kun edellä esitetty otetaan huomioon, esitettyihin kysymyksiin on vastattava, että SEUT 63 ja SEUT 65 artiklaa on tulkittava niin, että ne eivät ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan kyseisen jäsenvaltion kansalainen, joka asuu muussa kolmannessa valtiossa kuin ETA:n jäsenvaltiossa tai Sveitsin valaliitossa ja joka kuuluu kyseisessä kolmannessa valtiossa sosiaaliturvajärjestelmään, on mainitussa jäsenvaltiossa velvollinen maksamaan kyseisen jäsenvaltion käyttöön ottamaa sosiaaliturvamaksua, joka kannetaan pääomatuloista, kun taas unionin kansalainen, joka kuuluu jonkin toisen jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmään, on vapautettu kyseisestä maksusta yhden ainoan lainsäädännön soveltamista sosiaaliturvaan koskevan periaatteen nojalla, sellaisena kuin siitä säädetään asetuksen N:o 883/2004 11 artiklassa.

Oikeudenkäyntikulut

48

Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kymmenes jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

SEUT 63 ja SEUT 65 artiklaa on tulkittava niin, että ne eivät ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan kyseisen jäsenvaltion kansalainen, joka asuu muussa kolmannessa valtiossa kuin Euroopan talousalueen (ETA) jäsenvaltiossa tai Sveitsin valaliitossa ja joka kuuluu kyseisessä kolmannessa valtiossa sosiaaliturvajärjestelmään, on mainitussa jäsenvaltiossa velvollinen maksamaan kyseisen jäsenvaltion käyttöön ottamaa sosiaaliturvamaksua, joka kannetaan pääomatuloista, kun taas unionin kansalainen, joka kuuluu jonkin toisen jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmään, on vapautettu kyseisestä maksusta yhden ainoan lainsäädännön soveltamista sosiaaliturvaan koskevan periaatteen nojalla, sellaisena kuin siitä säädetään sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 11 artiklassa.

Allekirjoitukset

(*1) Oikeudenkäyntikieli: ranska.